

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Continens Armamentarium Seu Panoplima Spiritualem - Id est, Varia arma
& media ad omnis generis tentationes fortiter sustinendas, & feliciter
superandas, Ad Omnium Quidem Animarum

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1688

Tent. II. Ob auditorum in concione oblivonem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48377)

§. II.

Tentatio II. ob eorum, qua in concione audita sunt, oblivionem.

CL. **C**Lara simplex mulier quovis quidem die Fæsto unam, non rarò etiam binas audit conciones; sed quia, postquam domum redijt, & alijs doctrinas in concione auditas communicare voluit, nullius meminisse potuit, vehementer angitur, & angustiam cum magno dolore Confessario detegit, & solatium petit. Quæritur, quomodo hoc præstandum sit?

Responsio.

CLI. Primò illi ostendat, etiamsi statim post concionem non possit recordari dictorum, non tamen hoc signum esse, quòd omnia exciderint, cùm, uti frequens experientia docet, varijs modis eorum memoria refricari possit, id quod senex quidem appposito facto, ostendit Discipulo suo similiter, quòd adhortationum ab ipso frequenter factarum non meminisset, conquerenti, dum cribrum afferre, & aquam infundere in eam iussit; cùmque Discipulus interrogatus, an omnis aqua effluxisset? respondisset, potiorrem quidem partem effluxisse, sed tamen aliquot hinc inde guttas hæsisse, subiecit Senex: simili modo, Fili, res se cum meis adhortationibus habet, quas tu quidem omnes è memoria lapsas putas, sed si meliùs rem consideras, deprehendes clarissimè, guttas quasdam hæsisse; si enim occasio tibi offeratur, propositas doctrinas exercendi, mox apud temetipsum dices: Hoc, ut nuper me Senex meus adhortatus est, tali modo,

modo, vel ob talem causam libenter & sedulo præter
 debeo. Et ecce hæ sunt guttæ, quæ memoriæ adha
 serunt. Quare & ipsa Clara hoc sibi applicet, ne
 omnino de retentione aliqua doctrinarum desperet.
 Uti sapienter monet Origines ho. 20. dicens.
*Solent Medici interdum præbere cibum aliquem
 interdum etiam potum dare, v. g. ad discutiendam
 liginem visus, nec tamen in edendo ipso cibo, vel in
 tando sentimus, quia utile est, & prodest oculis, sed
 transierit visum cibi illius, aut poculi virtus, paulatim
 purgat aspectum, & tunc primum sentire incipimus, quod
 cibus ille vel potus profuit oculis. Hoc ergo modo creditur
 dum est etiam de Scriptura Sancta (& Concione) quod
 utilis est, & animæ prodest, etiamsi sensus noster
 præsens intelligentiam non capit, quoniam, ut diximus
 & bonæ virtutes, quæ nobis adsunt, reficiuntur in ijs
 monibus, & pascuntur, & contraria torpescunt in
 tationibus, & fugantur.*

CLII. Secundò eidem suadeat, ut consilium
 Macarij Alexandrini sequatur, ad quem cum Palladius
 venisset, querens, quòd sub orationis tempore ge
 vissimis tentationibus urgeatur ad eandem veluti
 parùm convenientem deserendam, S. Macarius ipse
 consolans dixit: Si de cætero cogitationes tuæ tibi dis
 rint, nihil hic facis. Palladi, abi hinc: responde illi.
 Propter Christum cellæ hujus parietes custodio, quæ
 diceret. Etiamsi alium fructum non referam, per
 verabè tamen hîc amore Crucifixi Domini mei; quod
 hic principalis finis hujus exercitij est, ut non nostrum
 gustum, sed DEI beneplacitum quæramus, & parietes
 saltem aliquam grandis illius debiti pendamus, quod
 ipsi pro innumeris beneficijs obstricti sumus.

tota doctrina facillè ad præsentem Claræ tentationem applicari poterit, ut consideranti patebit.

CLIII. Tertio eidem demonstret, non esse desperandum de fructu, etiamsi non statim sequatur, sed sicut olim Monachus quidam, qui ex obedientia arborem aridam sat longo tempore rigârat, denique frugiferam reddidit, ita & ipsam meritò sperare posse, quòd si ex obedientia conciones frequentare perseveraverit, tandem aliquando fertilitatem DEUS & ipsi concessurus, & præcedentem desolationem subsequenti solatio compensaturus sit.

CLIV. Quarto eidem narret, quid Frater quidam Laicus ex Ordine S. Augustini, Joannes nomine, dixerit; cum enim Pater quidam ex eodem Ordine per jocum diceret: Heus tu, accede, redde rationem villicationis tuæ. Ecce assistis & servis P. Antolines (qui tunc Provincialis erat) homini doctissimo quindecim annis, & ejus lectiones quotidie audis, & tamen, cum alij illius Discipuli intra triennium doctissimi evadant, tu nihil proficis, quid respondebis Christo vivos & mortuos judicaturò? cui Joannes: Si mihi Dominus JESUS talia dixerit, paucis me expediam; dicam enim: Quo modo à me rationem exigere potes de ea re, quam mihi negâsti? si volebas me evadere in virum doctum. cur me creâsti tam stupidum & barbarum? Hæc est ratio villicationis meæ. Homines & jumenta salvabis Domine. Homines, quia P. Antolines, P. Mendozam, & alios: Jumenta, quia Joannem, & alios Laicos illi similes. Respexerunt omnes Mendozam, & ille inexpectatâ responsione perculsus, hæsit, quid diceret, tandem ad adstantes, per DEUM, inquit, non scio replicare; nec occurrit, quid ipse etiam
Chri-

Christus tali responso opponere possit. Joannes enim intentum. Simili ergo modo hortetur, ut ipsa etiam Clara soletur; sic enim tentationem hanc omnes suaves vires amissuram.

§. III.

Tentatio III. ob ineptitudinem concionis.

CLV. **B**lastus vir Nobilis & Doctus magni quidem verbum divinum faciebat, sed quia Parochus sui, hominis non admodum docti & facundi Conciones ei tum ob simplicitatem, tum ob alia vitia valde displicebant, statuit tandem, tamdiu non frequentare concionem, donec alius Concionator substitueretur, quod ipsum tamen suum decretum Patri suo Spirituali aperuit, & num ipse quoque id approbaret, quaesivit. Queritur, quid eidem respondendum sit?

CLVI. Primò cum talium hominum praesentia concionibus plerumque valde ad aedificationem publicam serviat, omnino ei suadendum esse, ut vel hoc titulo concionem frequentet, magnamque operam peritium fecisse se arbitretur, si suo exemplo alios ad conciones audiendas impellat, & fructus ex illis referent se quoque participem efficiat.

CLVII. Secundò eidem ostendat, quatenus semper DEO placuerit, & etiamnum placeat humilitas, quâ quis se alteri propter DEUM subjicit, & proponit; quam praeclaram proin habeat ipse occasio heroicam, actum humilitatis exercendi, judicium se ipsum abnegans, Hominem, ut ipse arbitratur, parum doctum